

Crăciunul, sărbătoare a bucuriei

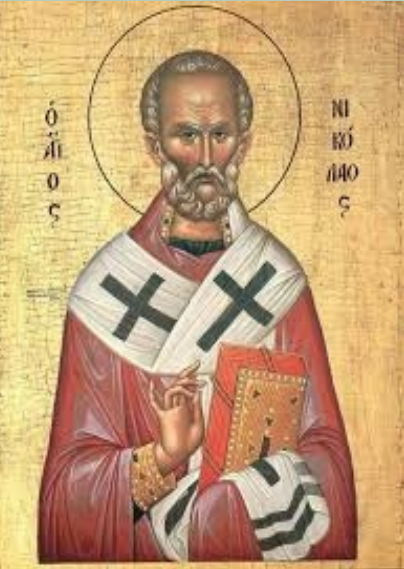
Cu toții ne-am bucurat de prezentarea copiilor în ziua Crăciunului, ceea ce a adus lumină în casele noastre. Prezența lui Dumnezeu în umanitate este cel mai evident reflectată prin nevinovăția copiilor. Mântuitorul ne îndeamnă să fim la suflete asemenea copiilor, pentru a dobândi Împărăția Cerurilor. Micii creștini sunt foarte importanți pentru comunitatea noastră, în special pentru faptul că Sfântul Stelian este ocrotitorul lor. Acesta este motivul pentru care mereu vă îndemnăm să-i aduceți la biserică. Cererile noastre din timpul slujbelor sunt mai repede ascultate atunci când și ei sunt în biserică, atunci când se împărtășesc și se vede bucuria și lumina pe chipurile lor. Pe această cale, le mulțumim creștinilor care aduc copii la rugăciune și vă invităm să fiți alături de noi în continuare.

Colorați imaginile din partea dreaptă

Evenimente din viața parohiei

În ziua Praznicului Nașterii Domnului, copiii noștri din parohie au susținut o mică serbare. Colindele pe care le-au cântat, discuțiile încărcate de emoție pe care le-au purtat cu Moș Crăciun și cel mai important aspect, bucuria de pe chipurile lor, au scos puțin din rutină stările celor mai mari, care au fost în biserică. De aceea vă rugăm să-i aduceți în continuare la Sfintele Slujbe și la activitățile pe care le desfășurăm lunar în parohie. Prezența copiilor în biserică ne dă speranță că viitorul nu va fi întunecat, că vor veni generații mai bune decât ale noastre și că statornicia în credință se cultivă încă din copilărie.

Sprijiți Biserica Sfântul Stelian -Lucaci

Cont pentru donații:
RO 63 RNCB 00 82 04 41 79 13 00 01

BCR Sucursala Unirii

Daruri sufletești

FOAIA BISERICII SFÂNTUL STELIAN
- LUCACI -

Biserica Sfântul Stelian – Lucaci, Str. Logofătul Udriște, nr. 6-8,sector 3, București

Sprijiți construirea Catedralei Naționale!

Programul slujbelor

- MIERCURI**
- Taina Sfântului Maslu și Dezlegări - ora 18:00
VINERI
- Sfânta Liturghie - ora 8:30
- Acatistul Sfântului Stelian și Cateheză - ora 17:00
SÂMBĂTĂ
- Sfânta Liturghie - ora 9:00
- Slujba Parastasului - ora 10:30
- Vecernia - ora 17:00
DUMINICĂ
- Utrenia și Sfânta Liturghie - ora 8:30

Paroh,
Preot Dr. Andrei Zaiet
telefon: 0727.190.714

facebook:Biserica Lucaci

LEI : RO53 RNCB 0075 0048 9503 0109
EUR: RO96 RNCB 0075 0048 9503 0111
USD: RO26 RNCB 0075 0048 9503 0110
Sucursala Sector 4, București

Preot slujitor
Ioan Dobrescu
telefon: 0746.019.974

Sfântul Teodosie cel Mare, începătorul vieții de obște din Țara Sfântă

Cuviosul Teodosie cel Mare, pe care Biserica Ortodoxă îl sărbătorește în ziua de 11 ianuarie, s-a născut în jurul anului 423, în Mogarion, un sat din Capadocia, fiind crescut de mic cu bunele obiceiuri creștinești și cu învățătura. Astfel, citind cuvintele folositoare, s-a aprins în inima sa dorința de a le părăsi pe toate și a urma lui Hristos pe calea cea strămtă și anevoioasă ca monah. La toate acestea gândind, se ruga, zicând: "Povățuiește-mă, Doamne, în calea Ta și voi merge întru adevărul Tău." Apoi, încredințându-se lui Dumnezeu, și-a îndreptat pașii spre Ierusalim pentru a se închina la Sfintele Locuri. Trecând prin Antiohia, fericitul Teodosie îl întâlnește pe Sfântul Simeon Stălpnicul, de la care deprinde înclinarea spre viața cea îmbunătățită și care îi proorocește că va fi păstor al oilor cuvântătoare și multe altele ce aveau să i se întâmple. Întărindu-se de cuvintele auzite ajunge în Sfânta Cetate a Ierusalimului și, străbătând toate locurile și închinându-se în sfintele biserici, se gândea pe care din cele două vieți să înceapă: pe cea singuratică sau pe cea a celor ce se mântuiesc de obște. Și, hotărându-se pentru viața de obște, a intrat sub ascultarea unui stareț, Longhin, cu bun nume și iscusit pe calea mântuirii. Însă, pentru că nu mai avea odihnă din partea oamenilor, s-a dus de acolo la un munte, unde era o peșteră, aceea în care au poposit la întoarcere cei trei magi care au mers la Betleem să-i ducă daruri pruncului Hristos. Deci, în această peșteră, în care până astăzi se află sfintele lui moaște, a rămas să petreacă viață aleasă, ajungând la atâta înfrânare încât timp de 30 de ani n-a gustat pâine, ci numai ierburi și roade de finic. Iar această mutare a sa a fost cu dumnezeiască rânduială, ca în acel loc să se ridice marea lavră și să se adune pentru Hristos Dumnezeu cete de oști duhovnicești, ca urmare Sfântul Teodosie va fi numit și începătorul vieții călugărești de obște. Fericitul, schimbându-și locul petrecerii sale, și-a schimbat totodată și viața, începând a călători pe o cale mai strămtă. Dorința lui era să împlinească totdeauna poruncile Domnului, iar mai vârtos era atât de cuprins de dragostea dumnezeiască, încât toate puterile sufletești spre nimic din cele ale lumii nu le încorda, fără numai spre Unul Dumnezeu, ca să-L iubească din tot sufletul, din toată inima și din tot cugetul.

Întemeiată spre sfârșitul secolului al V-lea, mănăstirea Sfântului Cuvios Teodosie cel Mare era ca o adevărată cetate, cu patru biserici, trei bolnițe pentru bolnavi și locuințe deosebite pentru călugări și oaspeți de toate neamurile, viața desfășurându-se în cea mai desăvârșită tăcere și evlavie. Era o viață de înfrânare, de slujire a oamenilor și de rugăciune de zi și de noapte. Viața lor călugărească era inspirată de regulile monahale ale Sfântului Vasile cel Mare,

ANUNȚURI

Aghiasma mare se folosește în casele noastre până la 14 ianuarie, inclusiv. Aceasta se ia înainte de anafură, în comparație cu aghiasma mică. Se stropește prin casă și se dă tuturor membrilor familiei, pe nemâncate. Aghiasma mare poate fi folosită și în alte zile ale anului, cu binecuvântarea și sfatul preotului duhovnic.

Duminică 1 ianuarie 2023 convocăm Adunarea Parohială, pentru prezentarea activităților desfășurate și a celor în curs de desfășurare.

frații adunându-se de șapte ori pe zi la biserică pentru laude.

În jurul anului 513, adormind în Domnul Gherontie, starețul mănăstirii Sfintei Melania Romana, patriarhul Salustius al Ierusalimului îl alege pe Sfântul Teodosie ca superior și conducător al tuturor monahilor ce viețuiau în comunități în Palestina și Țara Sfântă, în timp ce Sfântul Sava cel Sfințit era în fruntea eremiților și a celor ce trăiau în lavre. Cei doi sfinți erau uniți de o mare dragoste, întâlnindu-se adesea pentru a discuta probleme duhovnicești și pentru a lupta împreună împotriva ereticilor. Sfântul Teodosie s-a opus cu înverșunare ereziei monofizite care, în ciuda hotărârilor Sinodului al IV-lea Ecumenic, nu fusese cu totul suprimată și al cărei adept devenise împăratul Anastasie I (491-518). Dorind să apere cu fermitate credința ortodoxă, Cuviosul îi trimite o scrisoare împăratului prin intermediul căreia mărturisește dreapta credință, fapt pentru care a fost trimis și în închisoare, fiind eliberat la scurt timp.

Cuviosul Teodosie primea cu multă dragoste pe cei ce veneau de pretutindeni și săvârșea minuni cu cei care îi solicitau ajutorul. Odinioară, fiind foamete în Palestina și mulțime de săraci adunându-se de pretutindeni la porțile mănăstirii ca să-și ia obișnuita milostenie, ucenicii s-au întristat și au spus fericitului că n-au atâta hrană ca să dea tuturor care cereau; iar el, căutând cu măhnire asupra lor, le-a defăimat necredința și le-a zis: "Îndată să deschideți porțile, ca toți să intre". Cuviosul a poruncit ucenicilor să pună pâine înaintea lor și, mergând ucenicii măhniți la

Mănăstirea Sfântului Teodosie cel Mare

din Țara Sfântă, situată în deșertul Iudeii

din Cisiordania, cu Peștera Magilor în care se află și mormântul Sfântului Teodosie, mormântul Sfintei Sofia (mama Sfântului Sava cel Sfințit) și al Sfintei Evloghia (mama Sfântului Teodosie).

Evenimente

Duminică 1 ianuarie
Tăierea-împrejur cea după trup a Domnului, Sf. Ierarh Vasile cel Mare - ora 8:30 - Utrenia, Sfânta Liturghie și Slujba de Tedeum.
Joi 5 ianuarie - Ajunul Bobotezei - ora 8:30 - Sfânta Liturghie unită cu Vecernia și Sfințirea cea Mare a apei.
Vineri 6 ianuarie - Botezul Domnului - ora 8:30 - Utrenia, Sfânta Liturghie și Sfințirea cea Mare a apei, ora 17:00 - Vecernia
Sâmbătă 7 ianuarie - Soborul Sfântului Proroc Ioan Botezătorul - ora 8:30 - Utrenia și Sfânta Liturghie.
Luni 30 ianuarie - Sfinții Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie de Nazianz și Ioan Gură de Aur - ora 8:30 - Utrenia și Sfânta Liturghie.

cămara cu pâine, crezând că nu vor afla nimic: o, minune, deschizând cămara, au găsit-o plină de pâini, pentru că mâna lui Dumnezeu, purtătorul de grijă al tuturor, a umplut-o pentru credința robului Său.

Atunci frații au lăudat pe Dumnezeu pentru o minune ca aceasta și s-au minunat de nădejdea cea mare a părintelui lor. Altădată, în ziua prăznuirii Adormirii Maicii Domnului, venind mulțime de popor și nefiind bucate îndeajuns pentru toți, Cuviosul Teodosie, puține pâini binecuvântând, a căutat spre cer și, înmulțindu-le Dumnezeu, a saturat cu ele tot poporul. Deși avea o vârstă înaintată, Sfântul Teodosie nu a schimbat nimic din asprimea vieții sale petrecută în post, în priveghere și în rugăciune. Spre sfârșitul vieții sale în mănăstirea sa trăiau în jur de 693 de părinți și frați, de care avea toată grija. Cu trei zile înainte de fericitul său sfârșit, Cuviosul a chemat la sine trei episcopi apropiați lui și le-a dat sărutarea cea de p urmă. A trecut la cele veșnice în data de 11 ianuarie 529, având vârsta de 105 ani. Viața Sfântului Teodosie Chinoviarhul a fost marcată de statornicie în credință, în nevoițe și de eforturile permanente de a stabili și închea o comunitate monahală care să trăiască în armonie, să își lucreze mântuirea și să se implice în alinarea durerilor celor suferinzi.

Este bine și de folos să pomenim o învățătură a lui, din cele multe și mari; adică aceasta: "Rogu-mă vouă, fraților, zicea el, pentru dragostea Domnului nostru Iisus Hristos, care S-a dat pe Sine pentru păcatele noastre, să ne îngrijim de sufletele noastre, să ne întristăm pentru deșertăciunea acestei vieți trecătoare, să ne îndreptăm spre cele viitoare, în mărirea lui Dumnezeu și a Fiului Său; să nu petrecem în lenevire și slăbănogire, trecându-ne vremea de astăzi în trândăvie și amânând începerea lucrului celui bun până mâine, ca nu cumva să fim aflați fără fapte bune, de către Cel care cere sufletele noastre și ne vom lipsi din cămara cea de bucurie; atunci în deșert vom plânge pentru vremea vieții cea trecută rău, tânguindu-ne, când nici un folos nu va fi celor ce se căiesc. Acum este vremea bine primită; acum este ziua mântuirii, acesta este veacul pocăinței, iar cel viitor al răsplătirii. Acesta este al lucrării, iar acela al mângâierii.“

Denisa BĂRBULESCU

Două sfinte Xenia, aceeași nevoință

În fiecare an, la 24 ianuarie, Biserica noastră face prăznuirea a două sfinte care, deși au trăit în vremuri și locuri cu totul și cu totul deosebite, poartă același nume și se aseamănă și prin multe fapte alese ale viețuirii lor.

Sfânta Xenia cea din Roma era fiica unui important senator din capitala Imperiului, viețuind în secolul al V-lea. Aflând că părinții ei doresc să o dea de soție unui tânăr de vază din Roma, fecioara Eusebia, cum se numea la naștere, însoțită de două slujnice de încredere, părăsește pe ascuns casa părintească și pribegeste îndelung, pe mare și pe uscat, până ajunge într-una din insulele Greciei, anume Cos, aproape de țărmul Asiei. Acolo își schimbă numele în Xenia, adică „străina”, și așa le spune tuturor s-o numească, pentru ca nu cumva părinții și rudele ei să-i dea de urmă. Întâlnind pe insulă un episcop ce se întorcea de la Locurile Sfinte, cele trei fecioare îl roagă să le ia cu sine și să le călugărească. Astfel Sfânta Xenia petrece vreme îndelungată într-o mănăstire din cetatea Milas, din Turcia de astăzi, unde își duce viața în posturi aspre, rugăciuni și lacrimi neîncetate și nevoițe duhovnicești nemaivăzute. În ziua mântuirii sale la Domnul, pe cerul senin și luminat de razele soarelui de amiază se arată o cunună de stele care însoțește de sus procesiunea ce petrecea trupul sfintei către locașul de odihnă. Una dintre slujnicele sfintei spune mai apoi, înainte de a înceta și ea din viață, întreaga poveste a vieții cuvioasei, care săvârșește până astăzi minuni prin mijlocirile sale către Domnul.

Multe secole mai târziu, pe la sfârșitul veacului al XVIII-lea și începutul celui de-al XIX-lea, locuia în Sankt Petersburg, capitala de atunci a altui Imperiu, de data aceasta cel Țarist, o nouă Xenia, a cărei viață se aseamănă mult cu aceea a predecesoarei sale cu același nume. Dacă Eusebia, viitoarea Xenia din Roma, fugise de acasă pentru a nu fi silită să se căsătorească, Sfânta Xenia cea din Petersburg își petrece primii ani ai tinereții alături de soțul ei, și el un om de vază în Imperiu, colonel în armata țaristă. Însă la numai douăzeci și șase de ani, Xenia rămâne văduvă – o clipă de mare încercare, când își dă seama, ca și Xenia din Roma, că viața aceasta este numai umbră și vis, și că se cuvine să ne sânguim pentru a dobândi viața cea veșnică.

Așa că tânăra Xenia, îmbrăcând nu rasa monahală, ci uniforma soțului ei mort, cutreieră zi și noapte străzile și mahalalele orașului, rugându-se, vărsând lacrimi și trăind în lipsuri de bunăvoie. Dacă primea pomană, o împărțea la cei și mai lipsiți decât ea, iar bațjocura și răsetele celor care credeau că și-a pierdut mințile le socotea prilej de bucurie și de suiș duhovnicesc. Domnul a preaslăvit-o pe cuvioasă încă din timpul vieții, căci pe unde trecea, aducea cu sine belșug și binecuvântare: copii pe care-i atingea se vindeau, prăvăliile în care intra se umpleau pe dată de cumpărători, vizitiii care o luau în trăsură găseau apoi clienți cu duiumul. Încetul cu încetul, răsetele încetează și toți încep s-o privească drept un înger păzitor al cetății, coborât printre ei. Ca și în cazul Sfintei Xenia din Roma, la mormântul ei se petrec până azi minuni și vindecări, încât șirul pelerinilor veniți s-o cinstească nu se termină aproape niciodată.

La prăznuirea celor două sfinte, cu vieți atât de diferite și totuși atât de apropiate, putem spune și noi cu psalmistul "Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi", rugându-le, totodată, pe cuvioasele cu același nume să ne fie mijlocitoare și ocrotitoare pe întreaga cale a vieții noastre.

Maria BOGHIU

Râul Iordan, apa înnoirii în Hristos

Iordanul este principala apa curgătoare a Tarii Sfinte. Aceasta apă izvorăște din Munții Libanului, apoi traversează Marea Galileii si, după un lung si sinuos traseu, se varsă în Marea Moarta.

Pe o distanta de 180 de kilometri, Iordanul alcătuiește granița naturala dintre Israel si Iordania, lungimea totala a acestuia fiind însă de aproape 360 de kilometri. In evreiește, Iordanul este numit si „râul care coboare”; intre izvor si vărsare, Iordanul are o diferența de altitudine de opt sute de metri.

Iordanul apare încă din perioada vechi-testamentare drept un loc al săvârșirii minunilor. Prima minune menționata în Sfântă Scriptura a avut loc în dreptul Ierihonului, pe unde israeliții conduși de Iosua au trecut Iordanul. Sfântă Scriptura ne spune ca fiii lui Israel au plâns vreme de treizeci de zile moartea lui Moise, si după ce s-au împlinit aceste zile, Iosua fiul lui Navi, impreuna cu tot poporul lui Israel au trecut în chip miraculos prin apele Iordanului spre pământul făgăduinței. Locul exact al acestei treceri este identificat cu o veche trecatoare prin vadul raului Iordan in apropierea căreia a predicat mult mai târziu si Sfântul Ioan Boteza torul. Dupa traditie, acest loc este acelasi cu cel în care a fost botezat Domnul nostru Iisus Hristos.

Iordanul este menționat des in Sfântă Scriptura, cel mai important moment în care apare acesta fiind însă, fără îndoiala, Botezul Domnului, consemnat de către toți cei patru sfinți evangheliști (Matei 3, 13-17; Marcu 1, 9-11; Luca 3, 21-22 si Ioan 1, 29-34). Potrivit acestora, Sfântul Ioan Botezătorul savarsea „botezul pocaintei” în apele raului Iordan. Aici a venit din Galilea si Iisus pentru a Se boteza de la Ioan. „Si botezându-Se Iisus, când a ieșit din apă, îndată cerurile s-au deschis și Duhul lui Dumnezeu S-a văzut pogorându-Se peste El ca un porumbel, iar glasul Tatalui s-a auzit din ceruri zicând: *Acesta este Fiul Meu cel iubit, intru care am binevoit, pe Acesta sa-L ascultati.* (Matei 3, 16-17). Natura însăși L-a recunoscut pe Creator, apele Iordanului întorcându-se înapoi, ca o plecăciune înaintea Ziditorul lor. Minunea aceasta are loc anual cu prilejul Bobotezei.

Iustina CRISTE

Semnificația Praznicului Botezului Domnului

Venirea Domnului la Iordan are semnificații profunde în istoria mântuirii. Aici Domnul încă tainic Se înfățișează înaintea lui Ioan, care a fost ultimul proroc al Vehiului Testament. Ceea ce făcea Ioan la Iordan este actul profetic, care anunța că Altcineva este Cel Care avea să aducă adevărata înnoire. Pe Hristos Îl vestește Ioan atunci când afirmă, că *Altul va veni după mine, care este mai mare decât mine și Căruia eu nu sunt vrednic nici măcar să-L dezleg cureaua încălțămintelor. Acesta vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc.*

Părintele Stăniloae spune că Boboteaza face parte din cele trei sărbători închinate Domnului nostru Iisus Hristos. Prin botez Hristos ne arată că El este aproape de noi, deși nu avea nevoie de acest botez, totuși Se botează pentru noi.

Lumea întreagă se sfințește prin intrarea Domnului nostru Iisus Hristos în apele Iordanului. Este o sărbătoare a luminii, a nădejzii și a conștientizării iubirii lui Dumnezeu de către creștini.

Boboteaza ni-L arată pe Hristos intrând deplin în activitatea Lui mântuitoare, primind în acest scop mântuirea Treimii, Cea Care ne mântuiește. Domnul ne va recomanda ca și noi să ne botezăm în numele Sfintei Treimi, după ce va învia din morți. Toți cei care se vor boteza *în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh* se vor putea mântui.

Părintele Stăniloae observă și subliniază că Boboteaza este o sărbătoare a lui Iisus Hristos, dar este și un anunț al botezului nostru și că prin acest botez, oamenii se vor împărtași din iubirea lui Dumnezeu.

Botezul Domnului coboară iubirea lui Dumnezeu în lume. Este o iubire personală, nu ceva impersonal. Oamenii privesc la chipul lui Hristos Care S-a făcut asemenea nouă, intrarea lui Hristos în Iordan a coborât iubirea lui Dumnezeu în lume.

La Boboteaza se sfințesc apele. Stropirea oamenilor cu apa aceasta reprezintă împărțășirea iubirii către cei care poartă chipul lui Dumnezeu.

Apele sunt ale lui Dumnezeu ca și întreaga creație. Toate au fost alcătuite pentru a-l servi pe om. Toate funcționează prin lucrarea lui Dumnezeu. Natura întreagă reflectă lumina lui Dumnezeu la Bobotează. Apa este transparentă, ceea e evocă purificarea și prezența discretă a lui Dumnezeu în cadrul creației. Prin apă Se apropie de noi Creatorul. Ne cheamă la curăție și iubire creștină.

Praznicul Botezului Domnului ne descoperă credința în Sfânta Treime. Descoperirea lui Dumnezeu la Iordan se numește Teofanie, adică arătarea Lui către lume. Unii L-au cunoscut, pentru alții, până astăzi Dumnezeu a rămas necunoscut. Deși El este necunoscut în adâncul ființei Sale, totuși ni Se descoperă la Bobotează în chipul comuniunii. El nu este Singur, ci este Unul ca ființă, dar Trei ipostasuri sau Persoane. Prin botez ne unim cu Dumnezeu, Îl cunoaștem prin iubirea care devine mijoc de comuniune și cunoaștere a nepătrunsului. Firea umană se transformă prin Taina Botezului. Omul este așezat în rânduială. Ni se deschide o cale de uoaștere și accesul la Împărăția Cerurilor.

Trebuie să avem mereu o conștiință curată și o deschidere spre viața veșnică prin harul Botezului care se sălășluiește în interiorul nostru. Dumnezeu este iubire și într-adevăr la Bobotează începem să-L cunoaștem pe Dumnezeu pe măsura iubirii pe care o devoltăm în viața noastră.

Preot Dr. Andrei-Mihai Zaiet